ఆదాయపు పన్ను అదనపు కమీషనర్, లక్నో

వర్సెస్

మహారాణి రాజ్ లక్ష్మీ దేవి

ఫిబ్రవరి 11, 1997

[ఎస్. సి. అగ్రవాల్ మరియు కె. ఎస్. పరిపూర్ణన్, న్యాయమూర్తులు.]

ఆదాయపు పన్ను చట్టము, 1961: సెక్షన్ 171 (1).

ఆదాయపు పన్ను – హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం – 1966-67 నుండి 1970-71 సం. పన్ను మధింపు – హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం విభజన – హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం ఆస్తుల విలువ తరుగుదల – కర్త మరణించిన తరువాత , హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబంలో అతని వితంతువు మరియు మైనర్ కుమారుడు ఉంటారు – హిందూ వారసత్వ చట్టము యొక్క సెక్షన్ 6 కింద హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం ఆస్తిలో మరణించిన వారి వాటాలో 1/6 వ వంతు వారసత్వంగా పొందిన మైనర్ కుమారుడు: నిర్ణయించినది , హిందూ వారసత్వ చట్టం ద్వారా కాకుండా ఆదాయపు పన్ను చట్టము మధింపు ప్రయోజనం కొరకు సెక్షన్ 171 (1) కోసం హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం విభజన – లేకపోతే , ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 171 (1) కు అనుగుణంగా లేనందున , మైనర్ కొడుకు యొక్క 1/6వ ఆదాయాన్ని హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం యొక్క ఆదాయాన్ని లెక్కించడంలో మినహాయించలేము – హిందూ వారసత్వ చట్టంలోని సెక్షన్ 6 కేవలం పార్టీల హక్కులను మాత్రమే నియంత్రిస్తుంది , మధింపు అంచనాను కాదు – హిందూ చట్టము – హిందూ వారసత్వ చట్టము, 1956, సెక్షన్ 6.

మదింపు సంవత్సరం 1964-65 వరకు మదింపుదారుని ఒక వ్యక్తిగా అంచనా వేయబడ్డాడు మరియు మదింపు చేస్తున్నారు. మదింపుదారుడు ఒక మైనర్ ను తన కుమారుడిగా దత్తత తీసుకొన్నాడు. ఈ దత్తత తరువాత మదింపుదారుల హోదాను హిందూ అవిభక్త కుటుంబం (హెచ్ యు ఎఫ్)గా పరిగణించారు. మదింపుదారుడు మరణించిన తరువాత , హిందూ అవిభక్త కుటుంబంలో అతని వితంతువు కర్తగా మరియు మైనర్ కుమారుడు ఉండేవారు. హిందూ వారసత్వ చట్టము, 1956 లోని సెక్షన్ 6 కింద హెచ్ యు ఎఫ్ ఆస్తిలో మరణించిన వారి వాటాలో ఆరవ వంతు ఈ మైనర్ కుమారుడు వారసత్వంగా పొందాడు. 1966-67మధింపు సంవత్సరాలకు , ప్రతివాది-

మదింపుదారుడు మైనర్ కొడుకుకు చెందిన ఆరవ వంతు వాటాను మినహాయించి రిటర్న్ దాఖలు చేశాడు.

ఆదాయపు పన్ను అధికారి (ఐటిఓ) ఆదాయపు పన్ను చట్టము అనేది ఒక ప్రత్యేకమైన , భిన్నమైన మరియు పూర్తి అధిశాసనము అని , ఈ చట్టము కింద మరియు చట్టం ప్రకారం హెచ్. యు. ఎఫ్ హోదాలో మార్పు పాక్షికంగా లేదా సంపూర్ణంగా విభజనను దావా చేయడం ద్వారా మాత్రమే ప్రభావితం కాగలదని, మరియు విభజన దావాకు ప్రాధాన్యత ఇవ్వబడితే , సమర్పించిన సాక్ష్యమును పరిశీలించిన తరువాత, విభజన దావాను అంగీకరిస్తూ సెక్షన్ 171 కింద ఇచ్చిన ఉత్తర్వులు ఐటిఓ ఆమోదించింది, మదింపుదారుల విషయంలో రెండు అంశాలు లేవని పేర్కొంది. అందువల్ల , మదింపుదారులైన హెచ్ యు ఎఫ్ మునుపటిలాగే కొనసాగుతుందని ఐటిఓ అభిప్రాయపడింది. ఏదేమైనా, ఆదాయపు పన్ను అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ ఈ అభిప్రాయాన్ని తిప్పికొట్టింది మరియు మదింపుదారుల కేసు సెక్షన్ 171లో భావించిన విధంగా విభజనకు సంబంధించినది కాదని , అందువల్ల, ఎటువంటి దావా అవసరం లేదని మరియు సెక్షన్ 171 కింద ఉత్తర్వులు అంటే మొత్తం ఎస్టేట్ మదింపుదారునికి చెందిన హెచ్ యు ఎఫ్ దిగా పరిగణించబడాలని కాదు. మదింపుదారుల కేసు హిందూ వారసత్వ చట్టము , 1956 లోని సెక్షన్ 6 ప్రకారం మదింపుదారుల హెచ్ యు ఎఫ్ యొక్క ఎస్టేట్ తగ్గించబడిందని , అయితే దీనికి సంబంధించి పాక్షిక విభజన కోసం దావాను అంగీకరించే ఉత్తర్వులు ఇవ్వబడలేదని భావించి, అటువంటి ఆస్తి నుండి వచ్చే ఆదాయాన్ని హెచ్ యు ఎఫ్ యొక్క ఆదాయంలో చేర్చలేమని ట్రిబ్యునల్ పేర్కొంది. ఉన్నత న్యాయస్థానం మదింపుదారుకు అనుకూలంగా, రెవెన్యూకు వ్యతిరేకంగాసమాధానమిచ్చింది. అందుకే ఈ అప్పీలు.

ఈ అప్పీల్ ను అనుమతించిన ఈ కోర్టు,

నిర్ణయం : 1. కల్లూమల్ తపేశ్వరి ప్రసాద్ మరియు శ్రీమతి ఎన్. కె. శారదా తంపాటి కేసులో ఈ న్యాయస్థానం ఇది నిజం అనడంలో సందేహం లేదు. ఈ న్యాయస్థానం ఆదాయపు పన్ను చట్టము, 1961 లోని సెక్షన్ 171 ద్వారా నేరుగా చెప్పబడిన పార్టీల స్వచ్ఛంద చర్య ద్వారా పాక్షిక విభజన కేసులను విచారిస్తోంది. తుంకీ సాహ బైద్యనాథ్ పి. డి. అనేది హిందూ వారసత్వ చట్టం , 1956 లోని సెక్షన్ 14 (1) లోని నిబంధనల ఆధారంగా దావా వేయబడిన కేసు , మరియు ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 171 ఆదాయపు పన్ను చట్టానికి సంబంధించినంతవరకు ఈ విషయాన్ని నియంత్రిస్తుందని తీర్పు ఇవ్వబడింది. అదే కారణంతో , హిందూ అవిభక్త కుటుంబం ప్రయోజనం

కోసం, హిందూ వారసత్వ చట్టంలోని సెక్షన్ 6 పార్టీల హక్కులను నియంత్రిస్తుంది , అయితే ఆదాయపు పన్ను చట్టానికి సంబంధించినంతవరకు ఈ విషయం ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 171 (1) ద్వారా నిర్వహించబడుతుంది. అందువల్ల , హిందూ అవిభక్త కుటుంబ ఆదాయాన్ని లెక్కించడంలో మైనర్ కుమారుడికి సంబంధించిన ఆరవ వంతు ఆదాయాన్ని మినహాయించలేము. [1180-సి-డి].

కల్లూమల్ తపేశ్వరి ప్రసాద్ (హెచ్ యు ఎఫ్) వర్సెస్. సి. ఐ. టి , 1973 పన్ను చట్టం నివేదికలు 697; ఐటిఓ వర్సెస్. శ్రీమతి. ఎన్. కె. శారదా తంపట్టి , (1991) 187 ఐటిఆర్ 696 మరియు ఆర్. బి. తుంకీ సాహ బైద్యనాథ్ పిడి. వి. సిఐటి, (1995) 212 ఐటిఆర్, ఆధారపడింది.

ఎ. కన్నన్ చెట్టి వర్సెస్ సి. ఐ. టి , (1963) 50 ఐటిఆర్ 601 (Mad.),ద్వారా రద్దు చేయబడింది. కల్లోమల్ తపేశ్వరి ప్రసాద్ (హెచ్ యు ఎఫ్) వర్సెస్ సిఐటి , 1973 పన్ను చట్టం నివేదికలు 697 మరియు శ్రీమతి. ఎన్. కె. శారదా తంపట్టి (1991) 187 ఐటిఆర్ 696.

సివిల్ అప్పిలెట్ న్యాయాధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్స్ నెం. 1415-19 (ఎన్. టి.) 1979.

ఐ. టి. ఆర్. నెం. 372/1975 లో అలహాబాద్ హైకోర్టు యొక్క 22.4.78 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల నుండి అప్పీలు.

అప్పీలుదారు తరపున పి. ఎ. చౌదరి, బి. ఎస్. అహుజా మరియు బి. కె. ప్రసాద్.

ప్రతివాదితరపున జనేంద్ర లాల్.

కోర్టు ఈ క్రింది తీర్పును వెలువరించింది,

ఈ అప్పీళ్లు, ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా, ఆదాయపు పన్ను చట్టము , 1961 (ఇకపై 'చట్టము' గా సూచిస్తారు) లోని సెక్షన్ 256 (1) కింద ఆదాయపు పన్ను అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ , అలహాబాద్ బెంచ్ (ఇకపై 'ట్రిబ్యునల్' గా సూచిస్తారు) చేసిన సూచన నుండి ఉత్పన్నమయ్యాయి , దీని ద్వారా ఈ క్రింది ప్రశ్నలు అలహాబాద్ ఉన్నత న్యాయస్థానం అభిప్రాయం కోసం సూచించబడింది : -

" వాస్తవాల ఆధారంగా మరియు సందర్భానుసారంగా పన్ను చెల్లింపుదారుల – హిందూ అవిభక్త కుటుంబం–ఆదాయ గణన నుండి వచ్చే ఆదాయంలో ఆరవ వంతు ఆదాయాన్ని మైనర్ కుమారుడిని మహారాజుగా పరిగణించకుండా మినహాయించవచ్చా?"

వివాదాస్పద తీర్పు ద్వారా ఉన్నత న్యాయస్థానం రెవెన్యూకు వ్యతిరేకంగా మరియు మదింపుదారుడికి అనుకూలంగా చెప్పిన ప్రశ్నకు సమాధానం ఇచ్చింది. మిస్ కల్లూమల్ తపేశ్వరి ప్రసాద్ వర్సెస్ ది కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్కమ్ టాక్స్, 1973 పన్ను చట్టం నివేదికలు 697 కేసులో హైకోర్టు తన మునుపటి నిర్ణయంపై ఆధారపడింది. క్లుప్తంగా పేర్కొన్న వాస్తవాలు ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి.

బలరాంపూర్ మహారాజా పి. పి. సింగ్ ను ,మధింపు సంవత్సరం 1964-65 వరకు ఒక వ్యక్తిగా అంచనా వేస్తున్నారు. ఆయనకు సొంతంగా ఎలాంటి సమస్యలు లేవు. డిసెంబర్ 28, 1963న, అతను మైనర్ అయిన మహారాజా ధర్మేంద్ర ప్రతాప్ సింగ్ ను తన కుమారుడిగా దత్తత తీసుకున్నాడు. ఈ దత్తత తరువాత మహారాజా పి. పి. సింగ్ హోదాను హిందూ అవిభక్త కుటుంబం (సంక్షిప్తంగా 'హెచ్ యు ఎఫ్ ') గా తీసుకున్నారు. మహారాజా పి. పి. సింగ్ 1964 జూన్ 20న మరణించారు. ఆ తరువాత అతని భార్య మహారాణి రాజ్ లక్ష్మీ దేవి , ఆమెతో పాటు పైన పేర్కొన్న మైనర్ కుమారుడు మహారాజా ధర్మేంద్ర ప్రతాప్ సింగ్ తో కలిపి హెచ్. యు. ఎఫ్. కర్తగా మారింది. 1966-67 మధింపు సంవత్సరానికి మదింపుదారు హెచ్ యు ఎఫ్ యొక్క మొత్తం ఆదాయాన్ని రూ. 28935 గా రిటర్న్ లు దాఖలు చేశారు. తదనంతరం ఆమె మొత్తం ఆదాయాన్ని రూ. 25,288 గా మరొక రిటర్న్ దాఖలు చేశారు. అసలు మరియు సవరించిన రిటర్న్ ల మధ్య వ్యత్యాసం వివరించబడింది, మైనర్ కుమారుడు మహారాజా ధర్మేంద్ర ప్రతాప్ సింగ్ కు చెందిన ఆరవ వంతు వాటాను ఒక వ్యక్తిగా మినహాయించిన తరువాత సవరించిన రిటర్న్ ను హెచ్ యు ఎఫ్ దాఖలు చేసింది, ఎందుకంటే హిందూ వారసత్వ చట్టం , 1956 యొక్క సెక్షన్ 6 ప్రకారం హెచ్ యు ఎఫ్ లో దివంగత మహారాజా పి. పి. సింగ్ యొక్క మూడవ వంతు వాటా అతని ఇద్దరు వారసులు మహారాజా ధర్మేంద్ర ప్రతాప్ సింగ్ (మైనర్ కుమారుడు) మరియు మహారాణి రాజ్ లక్ష్మీ దేవి (భార్య) లపై ఆస్తి అభివృద్ధి చేయబడింది. ఈ చట్టము ఒక ప్రత్యేకమైన , మరియు భిన్నమైన పూర్తి శాసనము అని ఆదాయపు పన్ను అధికారి అభిప్రాయపడ్డారు. చట్టము కింద హెచ్ యు ఎఫ్ హోదాలో మార్పును పాక్షికంగా లేదా సంపూర్ణంగా విభజనను దావా చేయడం ద్వారా మాత్రమే ప్రభావితం చేయవచ్చు మరియు విభజన యొక్క దావాకు ప్రాధాన్యత ఇచ్చినట్లయితే మరియు సమర్పించిన సాక్ష్యాన్ని

పరిశీలించిన తరువాత, విభజన దావాను అంగీకరిస్తూ సెక్షన్ 171 కింద ఒక ఉత్తర్వులను ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఆమోదించినట్లయితే , అటువంటి విభజన అమలులోకి రావచ్చు , మరియు మదింపుదారుల విషయంలో రెండు అంశాలు తప్పిపోయాయి. అందువల్ల , మదింపుదారుల హెచ్ యు ఎఫ్ మునుపటిలాగే కొనసాగుతుందని ఆయన అభిప్రాయపడ్డారు. తదుపరి మదింపు సంవత్సరాలలో 1967-68 నుండి 1970-71 వరకు మదింపులలో ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఈ అభిప్రాయాన్ని అనుసరించారు. ఆదాయపు పన్ను అధికారి చెప్పిన అభిప్రాయాన్ని అప్పీలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ అప్పీల్లో సమర్థించారు. తదుపరి అప్పీలు పై ట్రిబ్యునల్ చెప్పిన అభిప్రాయాన్ని తిప్పికొట్టింది మరియు మదింపుదారుల కేసు సెక్షన్ 171లో పరిగణించబడిన విభజన కాదని , అందువల్ల, ఎటువంటి దావా అవసరం లేదని మరియు సెక్షన్ 171 కింద ఉత్తర్వులు లేకపోవడం అంటే మొత్తం ఎస్టేట్ మదింపుదారుల హెచ్ యు ఎఫ్ కు చెందినదిగా పరిగణించబడాలని అర్థం కాదు. కుమారి కల్లూమల్ తపేశ్వరి ప్రసాద్ (సుప్రా) కేసులో అలహాబాద్ ఉన్నత న్యాయస్థానం నిర్ణయాన్ని అనుసరించి ట్రిబ్యునల్ , మదింపుదారుల కేసు హిందూ వారసత్వ చట్టము , 1956 లోని సెక్షన్ 6 ప్రకారం మదింపుదారుల హెచ్ యు ఎఫ్ ఎస్టేట్ తగ్గించబడిందని భావించింది , కానీ పాక్షిక విభజన కోసం దావాను అంగీకరించే ఉత్తర్వులు ఇవ్వబడలేదని , అటువంటి ఆస్తి నుండి వచ్చే ఆదాయాన్ని హెచ్ యు ఎఫ్ యొక్క ఆదాయ గణనలో చేర్చలేమని పేర్కొంది. ట్రిబ్యునల్ తన అభిప్రాయం కోసం పైన పేర్కొన్న ప్రశ్నను ఉన్నత న్యాయస్థానంకు సూచించింది మరియు ఈ ప్రశ్నకు ఉన్నత న్యాయస్థానం మదింపుదారుకు అనుకూలంగా మరియు రెవెన్యూకు వ్యతిరేకంగా సమాధానం ఇచ్చింది. కల్లూమల్ తపేశ్వరి ప్రసాద్ (పైన పేర్కొన్న) కేసులో ఉన్నత న్యాయస్థానం తన తీర్పును అనుసరించింది. అందుకే ఈ అప్పీలు.

ప్రస్తుత కేసులో చట్టములోని సెక్షన్ 171 వర్తించదని ట్రిబ్యునల్ యొక్క అభిప్రాయాన్ని సమర్థించడంలో ఉన్నత న్యాయస్థానం పొరపాటు చేసిందని రెవెన్యూ తరపున హాజరైన గౌరవ న్యాయవాది శ్రీ పిఎ చౌదరి వాదించారు. కల్లూమల్ తపేశ్వరి ప్రసాద్ (పైన పేర్కొన్న) కేసులో ఉన్నత న్యాయస్థానం ఆధారపడిన వివాదాస్పద తీర్పును ఈ న్యాయస్థానం కల్లూమల్ తపేశ్వరి ప్రసాద్ (హెచ్ యు ఎఫ్) వర్సెస్ ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ , కాన్పూర్, (1982) 133 ఐ. టి. ఆర్ 690, కేసులో దీనిని తిప్పికొట్టిందని శ్రీ చౌదరి ఎత్తి చూపారు. తదుపరి నిర్ణయాలలో , ఆదాయపు పన్ను అధికారి, కాలికట్ వర్సెస్ శ్రీమతి ఎన్. కె. శారదా తంపట్టి, (1991) 187 ఐటిఆర్ 696, లో పేర్కొన్న

నిర్ణయాన్ని అనుసరించారు మరియు ఆర్బి. తుంకీ సాహ బైద్యనాథ్ పిడి. వర్సెస్ ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్, బీహార్-I; పాట్నా, (1995) 212 ఐటిఆర్ 632.

మదింపుదారుల తరపు న్యాయవాది శ్రీ జనేంద్ర లాల్ , ఈ కోర్టు పైన పేర్కొన్న నిర్ణయాలను , ఆ కేసులలో పాక్షిక విభజన ప్రభావానికి గురైందని , అవి చట్టంలోని 171వ సెక్షన్ పరిధిలోకి వస్తాయని పేర్కొంటూ, వాటి మధ్యగల వెత్యాసాలను తెలియ చేయుటకు ప్రయత్నించారు. ఈ ప్రస్తుత కేసులో హిందూ వారసత్వ చట్టం , 1956 లోని సెక్షన్ 6 ప్రకారం దివంగత మహారాజా పి. పి. సింగ్ యొక్క వాటాను అతని వితంతువు మరియు మైనర్ కుమారుడు వారసత్వంగా పొందారని మరియు అధిశాసనము ప్రకారం వారసత్వం కారణంగా హెచ్. యు. ఎఫ్. యొక్క ఆస్తుల తగ్గింపు జరిగిన సందర్భంలో చట్టములోని సెక్షన్ 171కి ఎటువంటి అనువర్తనం లేదని వాదన ఉంది.

కల్లూమల్ తపేశ్వరి ప్రసాద్ (హెచ్ యు ఎఫ్) v. సిఐటి, (పైన పేర్కొన్నవి) 18 స్థిరాస్తులకు సంబంధించి పాక్షిక విభజన జరిగింది , వీటిని కుటుంబంలోని 10 మంది సభ్యుల మధ్య విభజించారు. 18 ఆస్తులలో ప్రతి ఒక్కటి భౌతికంగా 10 భాగాలుగా విభజించడం సాధ్యం కాదని భావించినందున ఆస్తుల వాస్తవ విభజన జరగలేదు. అయితే , ఆస్తుల విభజన సాధ్యం కాదని ఆదాయపు పన్ను అధికారి అంగీకరించలేదు , ప్రకటనలోని సెక్షన్ 171 కింద మదింపుదారుల దావాను పరిశీలిస్తున్నప్పుడు, చట్టంలోని సెక్షన్ 171 ప్రయోజనం కోసం పాక్షిక విభజన జరిగిందని మదింపుదారుల కేసును ఆయన అంగీకరించలేదు. ఈ అభిప్రాయాన్ని అప్పీలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ మరియు ట్రిబ్యునల్ ధృవీకరించాయి. అలహాబాద్ ఉన్నత న్యాయస్థానం అభిప్రాయం కోసం రెండు ప్రశ్నలను ట్రిబ్యునల్ సూచించింది. మొదటి ప్రశ్న ఏమిటంటే, వివాదంలో ఉన్న ఆస్తులు చట్టము లోని సెక్షన్ 171కి వివరణ (ఎ) (ఐ) లో ఉద్దేశించిన విధంగా 10 మంది భాగస్వామ్యదారుల మధ్య ఖచ్చితమైన భాగాన్ని విభజించగల సామర్థ్యాన్ని కలిగి ఉన్నాయని ట్రిబ్యునల్ పేర్కొనడం సరైనదేనా. రెండవ ప్రశ్న ఏమిటంటే , వివాదంలో కలిగిఉండు ఆస్తుల నుండి వచ్చే ఆదాయం హిందూ చట్టం ప్రకారం విభజించబడిందని అంగీకరించబడినప్పటికీ , దీనికి సంబంధించి పాక్షిక విభజన దావాను అంగీకరించే ఉత్తర్వులు జారీ చేయబడలేదని ట్రిబ్యునల్ పేర్కొనడం సమర్థించబడిందా ? అనేది మదింపుదారులైన హెచ్ యు ఎఫ్ యొక్క ఆదాయ గణనలో చేర్చబడటానికి బాధ్యత వహిస్తుంది. ఉన్నత న్యాయస్థానం మొదటి ప్రశ్నకు సానుకూలంగా సమాధానం ఇచ్చి , ప్రతి సభ్యుడు తన హక్కును పొందగలిగేలా భౌతికంగా ఉన్న ఆస్తులను వేర్వేరు లాట్లుగా విభజించడం సాధ్యమని ట్రిబ్యునల్ అభిప్రాయాన్ని సమర్థించింది. అయితే, ఉన్నత న్యాయస్థానం మదింపుదారుకు అనుకూలంగా రెండవ

ప్రశ్నకు సమాధానం ఇచ్చి పాక్షిక విభజన తర్వాత 18 స్థిరాస్తుల నుండి వచ్చే ఆదాయం హెచ్ యు ఎఫ్ ఆదాయ గణనలో చేర్చబడదని పేర్కొంది. ఈ న్యాయస్థానం , మొదటి ప్రశ్నపై ఉన్నత న్యాయస్థానం ఇచ్చిన సమాధానంతో ఏకీభవించినప్పటికీ , రెండవ ప్రశ్నపై అలహాబాద్ ఉన్నత న్యాయస్థానం అభిప్రాయంతో ఏకీభవించలేదు. చట్టంలోని 171వ సెక్షన్లోని నిబంధనల వివరణపై ఈ కోర్టు ఇలా పేర్కొంది : –

> " ఒక విభజన–పూర్తిగా లేదా పాక్షికంగా – జరిగిందని లేదా అది ఎక్కడ జరిగిందో మరియు ఇప్పటివరకు అంచనా వేయబడుతున్న హిందూ అవిభక్త కుటుంబాన్ని అనుమతించలేదని ఎటువంటి దావా వేయకపోతే , వాస్తవానికి హిందూ చట్టం ప్రకారం విభజన జరిగిందనే వాస్తవంగా ఉన్నప్పటికీ , ఇప్పటి వరకు ఆ విధంగా అంచనా వేయబడుతున్నట్లుగా అంచనా వేయవలసి ఉంటుంది. విభజన జరిగిందని గుర్తించిన ఆదాయపు పన్ను అధికారి 171వ సెక్షన్ కింద ఆ విషయాన్ని నమోదు చేయాలి.

[పి.704]

> “చట్టంలోని సెక్షన్ 171 అన్ని విభజనలకు – మొత్తం లేదా పాక్షికంగా – వర్తిస్తుందని, సెక్షన్ 171 కింద పాక్షిక విభజన జరిగిందని నిర్ధారించకపోతే , ఆస్తుల నుండి వచ్చే ఆదాయాన్ని చట్టం యొక్క సెక్షన్ 171 లోని సబ్ సెక్షన్ (1) కారణంగా కుటుంబం యొక్క మొత్తం ఆదాయంలో చేర్చాలని మేము ఇప్పటికే నిర్ణయించాము.”

[పి. 901]

ఎ. కన్నన్ చెట్టి వర్సెస్ ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ (1963) 50 ఐ. టి. ఆర్ 601, కేసులో మద్రాస్ హైకోర్టు ఇచ్చిన నిర్ణయాన్ని ఈ కోర్టు గమనించింది :

> "ఉదాహరణకు, పన్ను శాఖకు సంబంధించినంత వరకు , కుటుంబం యొక్క కర్త , ఆస్తులను పరాయీకరణను ప్రభావితం చేస్తే లేదా బహుమతిగా ఇచ్చినట్లయితే , హిందూ అవిభక్త కుటుంబ సభ్యుల ఆదాయాన్ని అంచనా వేయవచ్చు మరియు ఏదైనా పరాయీకరణ కారణంగా, అది ఉమ్మడి కుటుంబ సభ్యులు కట్టుబడి ఉన్నా లేకపోయినా , ఆస్తి ఉమ్మడి కుటుంబం చేతిలో లేకపోతే , వారు అటువంటి పరాయీకరణను

విస్మరిస్తారని చెప్పడానికి శాఖకు అవకాశం ఉండదు , అయినప్పటికీ ఆస్తుల స్వాధీనం మరియు దాని ఆదాయం అపరిచితుడి చేతుల్లోకి వెళ్ళవచ్చు."

ఈ కోర్టు ఈ పరిశీలనలతో ఏకీభవించలేదు మరియు ఇలా చెప్పింది:

"పాక్షిక విభజన జరిగిందని పేర్కొంటూ సెక్షన్ 171 కింద ఒక నిర్ధారణ నమోదు చేయబడనంత వరకు, చట్టం యొక్క ప్రయోజనాల కోసం హిందూ అవిభక్త కుటుంబాన్ని విభజనకు సంబంధించిన ఆస్తి యజమానిగా మరియు అటువంటి ఆస్తి నుండి వచ్చే ఆదాయ గ్రహీతగా పరిగణించాలి. మధింపును ఆ విధంగా చేయాలి మరియు మధింపు చేసిన పన్నును చట్టంలో అందించిన విధంగా తిరిగి పొందవచ్చు"

ఐటిఓ వర్సెస్ శ్రీమతి ఎన్. కె. శారదా (పైన పేర్కొన్న)లో కూడా ఇదే అభిప్రాయాన్ని పునరుద్ఘాటించారు. విభజన కోసం ప్రాథమిక ఉత్తర్వులు జారీ చేయబడినప్పటికీ తుది ఉత్తర్వులు జారీ చేయబడలేదు మరియు ఆస్తులను సరిహద్దుల వారీగా విభజించబడలేదు.

ఆర్. బి. ట్వికీ సాహ బైద్యనాథ్ పిడి వర్సెస్ సిఐటి , బీహార్-1, పాట్నా, (పైన పేర్కొన్న) లో హిందూ అవిభక్త కుటుంబంలో రాయ్ బహదూర్ తుంకీ సాహ , కర్త, అతని భార్య బుధి దేవి , కుమారుడు బైద్యనాథ్ ప్రసాద్ మరియు కోడలు గోదావరి దేవి ఉన్నారు. రాయ్ బహదూర్ తుంకీ షా 1955లో మరణించాడు , ఆయన మరణానంతరం ప్రసాద్ హిందూ అవిభక్త కుటుంబానికి కర్త అయ్యాడు. రాయ్ బహదూర్ తుంకీ షా భార్య బుధి దేవి , హిందూ మహిళల ఆస్తి హక్కు చట్టం , 1937 నిబంధనల ప్రకారం ఆస్తిపై పరిమిత వడ్డీకి అర్హురాలు. హిందూ వారసత్వ చట్టం , 1956 అమలులోకి వచ్చిన తరువాత, ఆమె పరిమిత ఆసక్తి సంపూర్ణంగా మారింది మరియు ఆమె ఈ చట్టము సెక్షన్ 14 (1) కింద సంపూర్ణ యాజమాన్య హక్కులను పొందింది. బుధి దేవి 1960లో లేదా ఆ సమయంలో మరణించింది మరియు ఆమె వాటాను ఆమె ఏకైక కుమారుడు బైద్యనాథ్ ప్రసాద్ వారసత్వంగా పొందాడు. బైద్యనాథ్ ప్రసాద్, ఆయన భార్య గోదావరి దేవి , నంద్ కుమార్ ను 1961 లో వారి కుమారుడిగా దత్తత తీసుకొన్నారు. 1969 మే 3న, బైద్యనాథ్ ప్రసాద్ తన తల్లి నుండి తన దత్తపుత్రుడు నంద్ కుమార్ కు వారసత్వంగా పొందిన ఆస్తిలో తన వాటాకు సంబంధించి రిజిస్టర్డ్ బహుమతి దస్తావేజును అమలు చేశాడు, ఈ బహుమతిని బహుమతి పన్ను అధికారి అంగీకరించారు. మదింపు సంవత్సరంలో 1970-71 మరియు 1971-72 ఆదాయపు పన్ను అధికారి , హిందూ

అవిభక్త కుటుంబం మరియు నంద్ కుమార్ ను అంచనా చేస్తున్నప్పుడు, ఆస్తులు మరియు వ్యాపారాల నుండి వచ్చే ఆదాయంలో 50 శాతం మాత్రమే హిందూ అవిభక్త కుటుంబం చేతిలో అంచనా చేయబడుతుందని మరియు దత్తపుత్రుడు నంద్ కుమార్ చేతిలో మిగులు ఉందని మదింపుదారుల వాదనను అంగీకరించారు. తరువాతి సంవత్సరాల్లో 1972-73 నుండి 1975- 76 వరకు ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఆదాయాన్ని హిందూ అవిభక్త కుటుంబం మరియు దత్తపుత్రుడు నంద్ కుమార్ మధ్య 50-50 నిష్పత్తిలో విభజించాలనే మదింపుదారుల వాదనను తిరస్కరించారు మరియు మొత్తం ఆదాయాన్ని హిందూ అవిభక్త కుటుంబం యొక్క ఆదాయంగా అంచనా వేశారు. ఆదాయపు పన్ను అధికారి యొక్క ఈ అభిప్రాయాన్ని అప్పీలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ సమర్థించారు , అయితే ఆదాయంలో 50 శాతం మాత్రమే హిందూ అవిభక్త కుటుంబం యొక్క ఆదాయంగా అంచనా వేయాలని, మిగిలిన 50 శాతం దత్తపుత్రుడు నంద్ కుమార్ యొక్క ఆదాయంగా అంచనా వేయాలని ట్రిబ్యునల్ అభిప్రాయపడింది. ఉన్నత న్యాయస్థానం, సూచనపై, ట్రిబ్యునల్ తీసుకున్న అభిప్రాయాన్ని తిప్పికొట్టింది మరియు అప్పీలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ తీసుకున్న అభిప్రాయాన్ని సమర్థించింది. చట్టము సెక్షన్ 171 లోని నిబంధనలును పాపాటించడం అవసరమా అనేది ఈ న్యాయస్థానం ముందు పరిశీలనలో ఉన్న ప్రశ్న. ఈ కోర్టు ఇలా పేర్కొంది:

> "సెక్షన్ 171 లోని సబ్-సెక్షన్ (1) నిబంధనల ప్రకారం, హిందూ అవిభక్త కుటుంబంగా ఇప్పటివరకు అంచనా వేయబడిన హిందూ కుటుంబం ఈ చట్టం యొక్క ప్రయోజనాల కోసం హిందూ అవిభక్త కుటుంబంగా కొనసాగుతుందని భావించబడుతుంది , హిందూ అవిభక్త కుటుంబానికి సంబంధించి ఈ విభాగం కింద విభజన కనుగొనబడిన చోట తప్ప.ఈ ఉపవిభాగాన్ని సరళంగా చదివినప్పుడు , అవిభక్త కుటుంబంగా అంచనా వేయబడిన ఒక హిందూ కుటుంబం విభజనకు సంబంధించిన ఆధారాలు ఉంటే తప్ప చట్టం యొక్క ప్రయోజనాల కోసం కొనసాగుతున్నట్లు పరిగణించబడుతుందని మరియు అటువంటి కుటుంబానికి సంబంధించి చట్టం కింద ఆ ప్రభావానికి సంబంధించిన ఫలితాలను నమోదు చేయబడుతుందని స్పష్టమవుతుంది. ఈ విభాగం సంబంధిత హెచ్ యు ఎఫ్ కు సంబంధించి విభజన కనుగొనబడిన చోట తప్ప హెచ్ యు ఎఫ్ ను కొనసాగించడం గురించి ఒక ఊహాజనిత కల్పనను సృష్టిస్తుంది. ఈ నిర్ధారణను నమోదు చేయడానికి ముందు ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తిలో మొత్తం లేదా పాక్షిక విభజన

జరిగిందా మరియు అలాంటి విభజన ఏదైనా జరిగి ఉంటే , అది ఏతేదీన జరిగినదో అనే ప్రశ్నపై విచారణను చేపట్టాలి.”

[పి.635]

"తక్షణ కేసులో , ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తిని పూర్తిగా లేదా పాక్షికంగా విభజించారా , అవును అయితే అది జరిగిన తేదీ అనే ప్రశ్నపై ఎటువంటి విచారణను చేపట్టలేదు. అలా ఉన్నందున, సెక్షన్ 171 (1) యొక్క భాషను దృష్టిలో ఉంచుకుని , హిందూ వారసత్వ చట్టంలోని సెక్షన్ 14 (1) ప్రభావం ఉన్నప్పటికీ, హెచ్ యు ఎఫ్ కు అవిభాజ్యంగా పన్ను విధించబడుతుంది.”

కల్లూమల్ తపేశ్వరి ప్రసాద్ (హెచ్ యు ఎఫ్) వర్సెస్ సి ఐ టీ , (పైన పేర్కొన్న)మరియు ఐ టి ఒ v. శ్రీమతి. ఎన్. కె. శారదా తంపట్టి , (పైన పేర్కొన్న) కేసుల తీర్పులపై న్యాయస్థానం ఆధారపడింది. హిందూ వారసత్వ చట్టం , 1956 లోని సెక్షన్ 14 (1) భాషను దృష్టిలో ఉంచుకుని , చట్టప్రకారం, వితంతువు ఆస్థిలో సంపూర్ణ హక్కును పొందాలని, రెవెన్యూ అభిప్రాయాన్ని సరైనదిగా అంగీకరించినట్లయితే, అది హిందూ వారసత్వ చట్టము , 1956 కి ముందు ఉన్న స్థితికి గడియారాన్ని తిరిగి అమర్చుతుంది, ఇది శాసన మండలి యొక్క ఉద్దేశ్యం కాకపోవచ్చు. కన్నన్ చెట్టి వర్సెస్. సి. ఐ. టి., (పైన పేర్కొన్న) కేసులో మద్రాస్ ఉన్నత న్యాయస్థానం ఇచ్చిన తీర్పును సూచించడం ద్వారా ఈ వాదనను కోర్టు తిరస్కరించింది. కుటుంబంలోని కర్త అపరిచితుడికి పరాయీకరణ చేయడాన్ని నిర్లక్ష్యం చేయలేమని పేర్కొంది. మద్రాస్ హైకోర్టు పేర్కొన్న అభిప్రాయంతో ఏకీభవించని కల్లూమల్ తపేశ్వరి ప్రసాద్ (హెచ్ యు ఎఫ్) వర్సెస్ సిఐటి, (పైన పేర్కొన్న) కేసులో ఈ కోర్టు చేసిన పరిశీలనలు పునరుద్ఘాటించబడ్డాయి.

కల్లూమల్ తపేశ్వరి వర్సెస్ సిఐటి , (పైన పేర్కొన్న) మరియు ఐటిఓ వర్సెస్ శ్రీమతి లో ఇది నిజం అనడంలో సందేహం లేదు. ఎన్. కె. శారదా టంపట్టి , (పైన పేర్కొన్న) ఈ న్యాయస్థానం చట్టంలోని సెక్షన్ 171, ద్వారా నేరుగా పరిధిలోకి వచ్చే పార్టీల స్వచ్ఛంద చర్యల ద్వారా పాక్షిక విభజన జరిగిన కేసులను విచారిస్తోంది. కానీ ఆర్. బి. తుంకీ సాహ బైద్యనాథ్ పిడి వర్సెస్ సిఐటి , (పైన పేర్కొన్న) అనేది హిందూ వారసత్వ చట్టం , 1956 లోని సెక్షన్ 14 (1) లోని నిబంధనల ఆధారంగా దావా వేయబడిన కేసు , మరియు ఆదాయపు పన్ను చట్టానికి సంబంధించినందున చట్టంలోని సెక్షన్ 171 ఈ విషయాన్ని నియంత్రిస్తుందని తీర్పు ఇవ్వబడింది. అదే కారణంతో ,

హిందూ అవిభక్త కుటుంబ ప్రయోజనం కోసం , హిందూ వారసత్వ చట్టం , 1956 లోని సెక్షన్ 6 పార్టీల హక్కులను పరిపాలిస్తుందని, అయితే ఆదాయపు పన్ను చట్టానికి సంబంధించినంత వరకు ఈ విషయం చట్టం యొక్క సెక్షన్ 171 (1) ద్వారా నిర్వహించబడుతుందని నిర్ధారించాలి.

పైన పేర్కొన్న కారణాల వల్ల , ఉన్నత న్యాయస్థానంకు సూచించిన ప్రశ్నకు రెవెన్యూకు అనుకూలంగా మరియు మదింపుదారుడికి వ్యతిరేకంగా సమాధానం ఇవ్వాలి మరియు ఆ విధంగా సమాధానం ఇవ్వబడుతుంది. అప్పీళ్లు తదనుగుణంగా అనుమతించబడతాయి. ఖర్చులకు సంబంధించి ఎటువంటి ఉత్తర్వులు లేదు.

అప్పీళ్లు అనుమతించబడ్డాయి.